

РЕШЕНИЕ

№ 8218

гр. София, 29.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав**, в публично заседание на 06.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **9714** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 - 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „ТРЕЙДКАР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 2, офис 9, чрез адв. С. И. от САК, срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22002221004722-091-001 от 07.03.2022 г., поправен с Ревизионен акт за поправка на ревизионен акт /РАПРА/ №П-22221722053955-003-001/18.03.2022 г., издадени от И. М. Р. - орган, възложил ревизията и И. В. М.-Н. - ръководител на ревизията, потвърдени с Решение № 1429 от 07.09.2022 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ДОДОП) [населено място], относно установени допълнително задължения по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) в общ размер на 149 386.71 лв. и начислени лихви в размер на 48 845,06 лв., или общо в размер на 198 231.77 лв.

Жалбоподателят твърди, че ревизионният акт е незаконосъобразен поради неправилно приложение на закона и съществени процесуални нарушения. Оспорва отказа на право на данъчен кредит (ДК) по доставки от „Тех- Ко“ ООД и „Интер Карс България“ ЕООД и поддържа тяхната реалност, доказана с представени в хода на ревизията доказателства, вкл. плащане. Счита отказа за необоснован и почиващ на предположения. Оспорва приложението на чл.79, ал.1 от ЗДДС по отношение по отношение на установените задължения за м.ноември 2018 г. върху налична стока на склад към 31.12.2017 г., като поддържа, че е бракувал тази стока. Позовава се на чл.80, ал.1, т.4, б.„а“ от ЗДДС, тъй като е ползвал данъчен кредит за тези стоки преди

01.11.2013 г. Счита, че задълженията му са изчислени неправилно съгласно чл.79, ал.3, т.2, б. „б“ от ЗДДС. Отразената в счетоводството му наличност на стоки към 31.12.2017 г. в размер на 745 070.90 лв. се дължала на счетоводна грешка, докато тези стоки били бракувани поради изтекъл срок, надвишаващ 5 години от тяхното придобиване. Касаело се за непродаваеми автомобилни части, тъй като моделите автомобили, за които били предназначени, вече не се произвеждали. Счита, че приходните органи неправилно не са проверили кога са придобити спорните автомобилни части, с което и в нарушение на процесуалните правила, не са обсъдили представени в хода на ревизията доказателства. Поддържа, че тези стоки са предадени по силата на договор за отговорно пазене с „Трейдкар Лев“ ООД и се съхраняват в склад в [населено място], [улица]. Претендира за отмяна на РА и присъждане на сторените разноски.

Ответникът – директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ /ДОДОП/ [населено място] при Централно управление на НАП оспорва жалбата и претендира да бъде потвърден обжалваният акт. Счита, че следва да се възприемат изводите, направени в потвърждаващото решение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София – град, 69 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22002221004722-020-001 от 19.08.2021 г., издадена от А. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – като заместник на И. М. Р., е възложена ревизия на жалбоподателя от органи по приходите И. В. М.-Н. (ръководител на ревизията) и К. В. Г., за определяне на данъчните му задължения по ЗДДС за данъчен период м.ноември 2018 г. в двумесечен срок, считано от датата на връчване на ЗВР на 20.08.2021 г. съобразно чл.114, ал.1 ДОПК, т.е. в срок до 20.10.2021 г. Със ЗИД на ЗВР от 12.10.2021 г. и от 16.11.2021 г. е удължен срокът на ревизията съобразно чл.114, ал.2 ДОПК общо с два месеца - до 20.01.2022г. Заповедите са издадени във формата по чл.113, ал.1 ДОПК и са връчени на задълженото лице.

За доказване компетентността на възложителя на ревизията ответникът е представил Заповед № РД-01-128 от 18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С., с която, в т.1.6 - на И. М. Р. са възложени функции на компетентен орган по чл.112, ал.2, т.1. Със Заповед № РД-84-22-00-641 от 12.08.2021 г. А. Г. М. е определена като заместник на И. М. Р. за периода от 16.08. до 20.08.2021 г. включително. Предвид изложеното съдът приема, че ревизията е възложена от компетентни органи по приходите.

Валидността на електронните подписи на приходните органи, подписали ЗВР, РД и РА, се установява от представените от ответника удостоверения на л.25-34 от делото, поради което съдът приема, че документите са подписани с валидни квалифицирани електронни подписи. Доказателствата не са оспорени от противната страна, вкл. по реда на чл.184 ГПК.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22002221004722-092-001 от 04.02.2022 г., връчен електронно на 09.02.2022 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК от страна на ревизираното дружество не е подадено писмено възражение.

Ревизията приключва с РА №Р-22002221004722-091-001/07.03.2022 г., издаден от И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП

С. - орган, възложил ревизията и И. В. М.-Н., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. - ръководител на ревизията.

Ревизията е повторна във връзка с Решение №1197/09.08.2021 г. на директора на дирекция ОДОП С., с което е отменен РА №Р-22221720004934-091-001/20.01.2021 г., а преписката е върната за нова ревизия в частта на установеният резултат по ЗДДС за данъчен период м. 11.2018г.

В хода на ревизията, в изпълнение на указанията дадени с Решение №1197/09.08.2021 г. на директора на дирекция ОДОП С., са изискани търговски и счетоводни документи на дружеството, конкретно фактури за покупки и продажби, складови и транспортни документи, относно търговия с авточасти, индивидуализиращи данни на авточастите, включително сключени договор за консигнация с „ТРЕЙДКАР ЛЕВ“ ООД, както и счетоводни регистри - хронологични и аналитични на сметки 304, 401, 411, 702, 503 и 501.

С вх. №53-00-7049/11.10.2021 г., №53-00-7049/19.10.2021 г., №53-06-7049/22.10.2021 г. и №53-06-7049/02.02.2022 г. от „ТРЕЙДКАР“ ЕООД са представени доказателства, както следва: оборотни ведомости месечни и годишна за 2018 г., главна книга за 2018 г., хронологични справки на сметки 304, 702, 401, 411, 501 и 503 за 2017 г., ГФО за 2017 г., декларация от Елиезер Л., договор за наем на складово помещение от 04.09.2017 г. сключен с „ГАНЧЕВ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], 2 фактури за продажби от 01.11.2018 г. на „ТРЕЙДКАР ЛЕВ“ ООД, СД по ЗДДС и дневници за покупки/продажби за 2018 г., извлечения за периода от 01.01.2018 г. до 31.07.2018 г. за сметка [банкова сметка], от 01.01.2018 г. до 31.10.2018 г. за сметка [банкова сметка] и 01.12.2017 г. до 27.02.2019 г. за сметка [банкова сметка], разрешение за разкриване на банкова тайна.

На 02.02.2022 г. допълнително са представени 3 инвентаризационни описи към 31.12.2017 г. на авточасти нови и втора употреба и 3 протокола за брак от 06.09.2018 г. на авточасти нови и втора употреба на обща стойност 129 324,78 лв.

С Протокол №Р-22002221004722-П.-001/02.12.2021 г. са присъединени доказателства, събрани в хода на предходната ревизия, приключила с РА №Р-22221720004934-091-001/20.01.2021 г.

Извършено е посещение на адреса за кореспонденция на дружеството - [населено място], [улица], за което е съставен Протокол №1585673/10.01.2022 г. Установено е, че на посочения адрес се помещава склад от четири стаи, ползвани от „ТРЕЙДКАР“ ЕООД и ТРЕЙДКАР Л.“ ООД, като наличната стока не притежава разграничителни белези.

На „ТРЕЙДКАР“ ЕООД е връчено Уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК с изх. №Р-22002221004722-113-001/14.12.2021 г., с което дружеството е известно, че данъчната основа на задълженията му за ревизираният период ще бъде определена по особения ред, поради наличие на хипотезата на чл. 122, ал. 1, т. 4 от ДОПК.

В хода на предходната ревизия на 07.12.2020 г. от управителя на дружеството е постъпило писмено обяснение за това, че дружеството не извършва дейност, считано от 01.11.2018 г., няма складови наличности, не притежава ЕКАПФ, а банковите сметки за запорирани от публичен изпълнител. В хода на предходната ревизия приходните органи не са събрани документи и счетоводни регистри на „ТРЕЙДКАР“ ЕООД.

В хода на настоящата ревизия са анализирани счетоводните регистри и същите са съпоставени с данните в публикуваните ГФО в Търговския регистър, към Агенция по

вписванията:

По балансите са отразени налични материални запаси /стоки/, както следва към 31.12.2016 г. - 749 хил. лв.; към 31.12.2017 г. - 751 хил. лв. и към 31.12.2018 г. - 0,00 лв.

Формирано е заключение, че след като управителят твърди, че от м.11.2018г. „ТРЕЙДКАР“ ЕООД не упражнява стопанска дейност и в ГФО за 2018 г. крайното салдо на стоково-материалните запаси е в размер на 0,00 лв., то всички стоки на „ТРЕЙДКАР“ ЕООД са били отписани поради продажба, брак, унищожаване или липса.

В годишна оборотна ведомост за 2017 г. е констатирано, че сметка 304 Стоки е с начално салдо в размер на 143 835,06 лв., дебитен оборот в размер на 29 547,24 лв., кредитен оборот в размер на 27 408,40 лв. и крайно салдо е в размер на 145 973,90 лв., съответно сметка 702 Приходи от продажби на стоки с оборот в размер на 35 692,07 лв.

В годишна оборотна ведомост за 2018 г. е констатирано, че сметка 304 Стоки е с начално салдо в размер на 145 973,90 лв., дебитен оборот в размер на -104 416,87 лв., кредитен оборот в размер на 41 557,03 лв. и крайно салдо е в размер на 0,00 лв., съответно сметка 702 Приходи от продажби на стоки е с оборот в размер на 39 184,63 лв.

Приходните органи са посочили съществени несъответствия по отношение на ГФО за 2018 г., представен в хода на настоящата ревизия. Същият се различавал от публикувания в Търговския регистър. В тази връзка е отбелязано, че началното салдо на материални запаси /стоки/ към 01.01.2018 г. би следвало да съответства на крайното салдо на ГФО за 2017 г., но в случая не било така. Независимо, че наличните стоки към 31.12.2017 г. са в размер на 751 хил. лв., начално салдо на ГФО за 2018 г. сочи налични стоки към 01.01.2018 г. било в размер на 146 хил. лв. /145 973,90 лв. по данни на оборотната ведомост за 2018 г./. На следващо място ревизираното дружество е представило 3 инвентаризационни описа към 31.12.2017 г. на авточасти нови и втора употреба и 3 протокола за брак от 06.09.2018 г. на авточасти нови и втора употреба на обща стойност 129 324,78 лв. По данни от представената главна книга за 2018 г. се констатира, че по повод бракувани стоки, отразени в протоколи за брак от 06.09.2018 г. през м. 12.2018 г. е взета счетоводна операция дебит 609 Други разходи, кредит 304 Стоки на стойност 129 324,78 лв.

По данни на ПИНП №П-22221721157593-141-001/06.12.2021 г. до

„ТРЕЙДКАР ЛЕВ“ ООД е изготвено ИДПОЗЛ, като са поставени въпросите дали съществува сключен договор за консигнация с „ТРЕЙДКАР“ ЕООД и е изискана информация относно: място и период на съхраняване на стоките, опис на приетите за консигнация стоки, съдържащ всички индивидуализиращи данни за авточастите.

В отговор е пояснено, че са приети бракувани авточасти, съгласно Заповед №28/02.08.2018 г., които се съхраняват в складово помещение по силата на сключен договор от 25.10.2018 г. за отговорно пазене.

Приходните органи са посочили, че от представените фрагментни счетоводни регистри не установяват аналитично движение /заприходяване - изписване/ на стоки, поради което същите не могат да обвържат, ангажираните фактури за покупки на авточасти, издадени през период 2004 г. - 2013 г. с протоколите за брак от 06.09.2018 г.

В обобщение представените от „ТРЕЙДКАР“ ЕООД - ГФО за 2018 г., счетоводни

регистри и протоколи за брак, не са кредитирали като частни документи без достоверна дата, съставени за целите на ревизионното производство.

В резултат на установеното фактическо положение на ревизираното дружество е връчено Уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК, с което лицето е известно, че данъчната основа на задълженията му за ревизираният период ще бъде определена по особения ред, поради наличие на хипотезата на чл. 122, ал. 1, т. 4 от ДОПК - воденото счетоводство не дава възможност за установяване на основата за данъчно облагане.

От правна страна в РА е прието, че е налице хипотезата на чл. 79, ал. 1 от ЗДДС, съгласно който регистрирано лице, което изцяло или пропорционално на степента на използване за независимата икономическа дейност е приспаднало данъчен кредит за произведената, придобита, или внесена от него стока, при унищожаване, установяване на липси или бракуване на стоката начислява и дължи данък в размера на ползвания данъчен кредит. На следващо място е отбелязано, че липса на данни и доказателства установяващи ограниченията за корекция визирани в чл. 80, ал. 2, т. 1-6 от ЗДДС.

Данъчната основа е определена по реда на чл. 122 от ДОПК и изчислена като са взети предвид наличните стоки към 31.12.2017 г. в размер на 751 хил. лв., данните от отчетни регистри чл. 124, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗДДС /дневници за покупки и продажби/ за период 01.01.2018 г. - 30.11.2018 г. и съответстващи счетоводни записи на сметка 304 Стоки.

Като краен резултат с РА е прието, че за стоки на стойност 745 070,90 лв. за ревизираното дружество е възникнало основание за корекция на ползвания данъчен кредит в общ размер на 149 014,18 лв.

Ревизионният акт е връчен на 18.03.2022 г. и оспорен по административен ред с жалба вх. № 53-06-2807 от 31.03.2022 г. Срокът за произнасяне по чл.155, ал.1, вр. чл.146 ДОПК, е до 06.06.2022 г. (събота, неработен ден). В този срок, на 31.05.2022 г., е подписано споразумение по чл.156, ал.7 от ДОПК, с което срокът за произнасяне е удължен с три месеца – до 06.09.2022 г., вкл. (официален празник). В този срок е постановено Решение № 1429 от 07.09.2022 г. на директора на ДОДОП С., с което РА е потвърден, в която част е предмет на съдебно оспорване съгласно чл.156, ал.1 от ДОПК.

Изрично е посочено в решението, че правото на приспадане по отношение на доставчиците „ИНТЕР КАРС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, „ТЕХ-КО“ ЕООД и „КЛАС-96“ ЕООД е зачетено в пълен размер, поради което в тази част РА не е предмет на съдебен контрол за законосъобразност. Решение е подписано от компетентен орган по приходите, въз основа на Заповед за заместване № ЗЦУ-1891 от 21.05.2021 г. на изпълнителния директор на НАП (л.20).

Решение № 1429 от 07.09.2022 г. на директора на ДОДОП С. е връчено на 15.09.2022 г. Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство, е подадена на 29.09.2022 г. - в срока по чл.156, ал.1 ДОПК, от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, съдът намира следното от правна страна:

При служебната проверка по чл.160, ал.2 ДОПК съдът констатира, че оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни по смисъла на чл.118, ал.2 и чл.119, ал.2 ДОПК органи по приходите и при спазване на установената форма по чл.120, ал.1 ДОПК. Липсват данни за допуснати в хода на ревизията съществени процесуални нарушения, вкл. на специалните правила на чл.122-124а от ДОПК.

С уведомления по чл. 124, ал. 1 и чл. 17, ал. 1, т. 2 от ДОПК, ревизираният субект е

бил информиран, че основата за облагане с данък за ревизираните периоди ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК. На лицето е предоставена възможност в 14-дневен срок да представи доказателства, в т.ч. да попълни декларации по чл. 124, ал. 3 от ДОПК и да вземе становище. В законоустановения 14-дневен срок и до приключване на ревизията не са представени становище и попълнени декларации по чл. 124, ал. 3 от ДОПК.

Противно на твърденията на жалбоподателя фактическите констатации на РА не почиват на предположения, а на съвкупна преценка на всички събрани в хода на ревизията доказателства. Допустимо е мотивите на РА да препращат към ревизионния доклад (чл.120, ал.2 от ДОПК), поради което е неоснователно твърдението в жалбата за липса на собствени мотиви в оспорения РА. Ревизираното лице не е подало възражения срещу РД, поради което не е нарушена установената форма по чл.120, ал.1 и ал.2 от ДОПК.

В РД, като неразделна част от РА, е направена задълбочена преценка на всички събрани в хода на ревизията доказателства, съобразена с правилата на логическото мислене, без да е допуснато изопачаване или неправилно тълкуване на относимите факти и обстоятелства. Обсъдени са всички дадени от ревизираното лице обяснения и приложенията към тях доказателства съобразно посочените в тях данни. Възраженията на жалбоподателя, че част от доказателствата не са ценени от приходните органи, а други са преценени превратно, са голословни и не съответстват на мотивите на РД, РА и на Решение № 1429 от 07.09.2022 г. на директора на ДОДОП С..

Правилно и обосновано приходните органи са пристъпили към ревизия по аналог, при доказаност на основанието по чл.122, ал.1, т.4 от ДОПК. Ревизия по чл. 122 от ДОПК се извършва при наличие на някое от обстоятелствата, визирани в ал. 1 от същия член, като механизмът и редът, които следва да се спазват от страна на ревизиращия орган са регламентирани в ал. 2 на чл. 122 и ал. 1 на чл. 124 от ДОПК. Прилагането на цитираната правна норма цели преодоляване на изрично предвидените законови пречки пред ревизионното производство и създава условия за попълване или направо заместване на липсващите доказателства с други данни, които да позволяват установяването на задълженията по материалните закони.

Липсата на счетоводна отчетност като основание по чл.122, ал.1, т.4 от ДОПК за провеждане на ревизия по аналог не е оборена от жалбоподателя (аргумент от чл.124, ал.2 от ДОПК, вкл. чрез представяне на такава в хода на съдебното производство) и се явява доказана пред съда посредством съдебно-счетоводна експертиза, която съдът кредитира като компетентно изготвена и съответстваща на писмените доказателства по делото. Отговорът на вещото лице Г. на Въпроси № 16 потвърждава липсата на аналитична счетоводна отчетност на сметка 304 „Стоки“ за ревизирания период, както и непредоставяне на извлечение от складова програма на „ТРЕЙДКАР“ ЕООД за движението на СМЗ за ревизирания период, което препятства отговор на въпроса кога са придобити стоките, респ. претендираната от жалбоподателя корекция по чл.79, ал.3, т.2, б. „б“ от ЗДДС.

Според поясненията на вещото лице Г., дадени в о.с.з. на 06.12.2023 г., изцяло липсва голям период от счетоводни записи на ревизираното дружество (от 2013 г. до 2016 г., вкл.), а относно 2017 г. – 2018 г. такива са предоставени частично. Изложеното е препятствало експерта да проследи счетоводно дали придобитите резервни авточасти (вкл. от британското дружество BRITPART

през годините 2008, 2009, 2010 и 2013) са били продадени или реализирани в автосервизни услуги от „ТРЕЙДКАР“ ООД в периода от 2013 г. до 2016 г. или са били налични през цялото време, вкл. по номенклатурен номер. При разпита си в о.с.з. на 06.12.2023 г. в.л. Г. категорично потвърждава, че няма проследимост на реализацията на стоките, придобити от BRITPART, и други доставчици, което определя неоснователността на претенцията за приложение на чл.80, ал.1, т.4, б.“а“ от ЗДДС. Както посочва вещото лице причината за това не е в обема на фактурите за придобити авточасти, а в липсата на информация за определен период (2013 г. – 2016 г.). Логично е липсата на информация за този период да пречатства извода за реализация на стоките, респ. за претендираното приложение на чл.80, ал.1, т.4, б. “а“ от ЗДДС.

По-нататък в обясненията си вещото лице посочва, че липсата на информация за периода от 01.01.2014 г. до 31.12.2016 г. пречатства обвързване на фактури за придобиване на стоки с протоколите за бракуване от 2018 г. Изложеното е основание в отговора на Въпрос № 15 вещото лице да посочи, че е невъзможно да отговори дали придобитите преди 2013 г. СМЗ са били реализирани и кога, както и дали е имало последващи доставки с тях. В отговора на Въпрос № 18.2 вещото лице е установило и несъответствие между предоставените Инвентаризационни описи и Протоколи за бракуване на материални запаси. Изложеното правилно и обосновано е дали основание за приходните органи да не зачетат тяхната доказателствена сила. В допълнение, поради невъзможност за обвързване между фактури за придобиване и инвентаризационни описи не може да се приеме, че последните са легитимно основание за изключване на корекцията по чл.79, ал.1 от ЗДДС. Изрично в о.с.з. вещото лице посочва, че при сравнение между инвентаризационни описи и протоколи за бракуване се установяват сериозни разминавания между записаните стойности – разлика от близо 600 000 лв., което бламира възможността същите да послужат като база за определяне на данъчни задължения на дружеството.

Неоснователни са твърденията на жалбоподателя за липса на активност от страна на вещото лице при изискване на необходимите за изготвяне на заключението документи. В открито съдебно заседание на 06.12.2023 г. вещото лице подробно разяснява, че изисканото и описано в т.3.1, стр.4 от експертизата – извлечение от информационна система за движението на СМЗ за периода 2008 – 2018 г., отразява най-широко и общо изискването на счетоводна информация с оглед нейното разнообразие при отделните търговци. Експертът изрично посочва, че непредоставянето на информация изключително го е затруднило при изготвяне на експертизата, респ. е довело до нейното забавяне. Както в отговора на Въпрос № 8, така и в о.с.з., вещото лице посочва, че посочената му при оглед на място програма за управление на резервни части за различни МПС, се използва от всички търговци, които са платили абонамент и не съдържа индивидуализиращи данни, че се използва от „Трейдкар“ или от „Трейдкар Л.“.

Незадоволителни са обясненията на ревизираното дружество, че се касаело за непродаваеми автомобилни части, тъй като моделите автомобили, за които били предназначени, вече не се произвеждали, тъй като това не го

освобождава от задължението за коректно счетоводно отразяване на СМЗ, което в случая не се установява. Вещото лице потвърждава, че дори да се установи кога конкретно са придобити отделни резервни части, то липсата на счетоводна отчетност в значителен период от време – от 2013 г. до 2016 г. включително, прави ирелевантно възражението на жалбоподателя за липса на активност на приходните органи в тази връзка. Не са налице твърдените съществени процесуални нарушения, вкл. на принципните положения по чл.3, чл.5 и чл.37, ал.1 от ДОПК. Както в хода на ревизията, така и при посещение на място от в.л. Г. в общата складова база на „Трейдкар“ ЕООД и „Трейдкар Лев“ ООД в [населено място], [улица], се установява, че използваната складова програма за управление на СМЗ няма отличителни знаци от кое дружество се използва, нито на място в склада може да се направи разграничение между стоките, собственост на двете дружества. Ето защо са изцяло ирелевантни доводите на жалбоподателя, свързани със сключен между двете дружества договор за отговорно пазене и съхранение в склад в [населено място], [улица].

Изложеното потвърждава доводите на приходните органи за наличие на основание за определяне на данъчната основа по реда на чл.122 от ДОПК при съобразяване на основанието за корекция на ползваното право на данъчен кредит съгласно чл.79, ал.1 от ДОПК. Дължимо е изцяло отхвърляне на оспорването.

При този изход на спора и на основание чл.161, ал.1 от ДОПК на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 12 579.27 лв. съгласно чл.8, ал.1, вр. чл.7, ал.2, т.5 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. 198 231.77 лв.

Водим от изложеното и на основание чл.160 ал.1 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ИЗЦЯЛО жалбата на „ТРЕЙДКАР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 2, офис 9, чрез адв. С. И. от САК, срещу Ревизионен акт № Р-22002221004722-091-001 от 07.03.2022 г., поправен с Ревизионен акт за поправка на ревизионен акт №П-22221722053955-003-001/18.03.2022 г., на органи по приходите в ТД на НАП С., потвърден с Решение № 1429 от 07.09.2022 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място], относно установени допълнително задължения по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) в общ размер на 149 386.71 лв. и начислени лихви в размер на 48 845,06 лв., или общо в размер на 198 231.77 лв.

ОСЪЖДА „ТРЕЙДКАР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], да заплати на НАП - дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място], юрисконсултско възнаграждение в размер на 12 579.27 лв.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ:

